

กฎกระทรวง

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ลูกค้ำ” และคำว่า “บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย” ในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖

“ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙) โดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นมาก่อน”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๑๘ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) มีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

(ก) ไม่ว่าจะครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีร่องรอยความต่อเนื่องรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป หรือ

(ข) ที่เป็นการโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละครั้งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๒ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๒ ในกรณี que สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) มีการทำธุรกรรมกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวและผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยนำข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ตรวจสอบกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ทำธุรกรรมในนามของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยนำข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย โดยนำข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ได้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องไม่ทำธุรกรรมกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าว และพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓๒/๑ ข้อ ๓๒/๒ และข้อ ๓๒/๓ ของส่วนที่ ๓ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ในหมวด ๓ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖

“ข้อ ๓๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีความเสี่ยงสูง โดยต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวในระดับที่เข้มข้นที่สุด

ข้อ ๓๒/๒ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีความเสี่ยงสูงตามข้อ ๓๒/๑ อย่างน้อยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้นหรือการขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม และอาจพิจารณากำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือต่อต้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยก็ได้

(๒) ในกรณีที่ผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวมีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุน

ทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องไม่ทำธุรกรรมกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) กำหนดกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่เข้มข้น โดยอาจพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม มูลค่าในการทำธุรกรรม และความจำเป็นทางธุรกิจของผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวอย่างเข้มข้น

ข้อ ๓๒/๓ ให้นำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๘ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวด้วยโดยอนุโลม”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวยังไม่มีความเหมาะสม สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้